

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Dubitatio VI. Quomodo procedatur in via illuminativa paßiva.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

Resolutio 50.

Convenit etiam huic statui patientia in laboribus & afflictionibus, licet enim status iste sit magis liber à molestiis & penalitatibus, est tamen preparatio ad illas, si anima ascendere debet ad unionem perfectam. Et interim ex suavitate & prosperitate huius status debilitatur animus, nisi ad labores aspires.

Colligitur ex docum. 70. addita exposit. D. Thomæ.

DUBITATIO VI.

Quomodo procedatur in via illuminativa passiva?

Via illuminativa passiva, quæ est de contemplationibus, & illuminationibus infusis, non semper patet viris etiam perfectis, cum sit gratia specialis, quam DEUS concedit quibus vult, & quando vult: illis autem quibus conceditur frequenter solet advenire inter exercitia viz illuminativæ activæ, maxime post purgationem passivam sensibilem, si jam præcesserant; vel si hæc non præcessit, prius in illa solent exerceri & purificari. Imo aliquando expectatur ut ad viam unitivam activam perveniant: cum ergo DEUS ejus ingressum concedat quando vult; convenienter de illa agimus hoc loco, post activam.

Resolutio 51.

Cum via illuminativa passiva præcipue constet contemplationibus infusis (exceptis saltem illis quæ sunt Mystice Theologia) oportet scire quid sit contemplatio infusa, quod ne iterum repetamus potest videri in 1. p. q. 9. proem. & etiam q. 11.

Resolutio 52.

Quanvis Recollectiones infusæ non necessario includant perfectam contemplationem, imo aliquando solum inducant ad acquisitam, ut relinquatur status meditationis, possunt tamen aliquomodo pertinere ad viam illuminativam passivam, tum quia passivè recipiuntur, tum quia sepe ab illis ad contemplationem propriam & infusam fit transitus. Quid autem sint ejusmodi Recollectiones potest indagari ex q. 7. proem.

Resolutio 53.

Generaliter ergo loquendo de illuminationibus infusis tam ad contemplationem, quam ad visiones &c. dicendum est primo illas non dependere à nostra voluntate ut communicentur, sed solum ut debite acceptentur. Secundo nos illuminari à DEO secundum proportionem. Tercio participationes divinas majores fieri magis propinquis, & dispositis. Quarto per unam illustrationem disponi animam ad plures, & majores.

1. Colligitur ex docum. 20. 2. ex docum. 12. & 42. & 44. 3. ex docum. 35. 4. ex do-

cum. 13. Ratio est quia gratia in hoc imitatur naturam, quæ cum debito ordine & proportionato & disposito, potiores producit effectus. Si objicias, multoties viris sanctis & perfectioribus denegantur istæ illustrationes infusæ, quæ sæpe etiam imperfectioribus conceduntur, ut supra diximus, unde ex illis non debet metiri perfectio, sed ex majori charitate &c. Ergo non sunt secundum proportionem &c. Res. dist. cons. universaliter & absolute loquendo C. ordinarie & ex suppositione quod fiant N. licet enim eas DEUS libere concedat quibus vult, & aliis neget, quia forte sic illis magis expedit: supposito tamen quod concedat aliquibus, est cū debita proportionem, ut paulatim ascendant & perficiantur, secundum legem ordinariam, quia nemo repente fit summus: quod tamen non obstat, ut aliquando miraculose, aut extraordinario modo aliquos illuminet & elevet non servata hac regula.

Resolutio 54.

Anima non debet plus ascendere quam DEUS elevet eam: dum tamen elevatur, non se cadere permittat ad actus particulares, absque necessitate.

Colligitur ex docum. 41. & 45. & est conformiter ad doctrinam Seraph. Matris, ut ibi adnotatur, ubi etiam assertur ratio D. Th. & solvuntur objectiones. Quod autem non descendat ad actus particulares, nisi forte ut magis accendatur, vel nisi necessitate coacta ex aliqua visione &c. etiam ibi adnotatur ad docum. 45. quia universales actus sunt perfectiores. Magis tamen permittitur in hoc statu, quam in statu viæ unitivæ iste descensus, cum sit illi magis proprius motus obliquus, ut alibi diximus.

Resolutio 55.

Divina cognoscuntur à nobis duplici participatione, nempe lucis, & objecti, quæ participatio est supernaturalis, & infusa in cognitione supernaturali. Et quo magis appropinquamus DEO per orationem, magis de eo cognoscimus.

Colligitur ex docum. 54. & 56. ubi redditur ratio à D. Thoma.

Resolutio 56.

Qui contemplatione infusa DEVM cognoscunt, & amant, dicuntur divina pati, & eorum operationes passivæ.

Colligitur ex doc. 55. quod D. Tho. explicat de affectu & amore: potest tamen etiam dici de intellectu, non quia desinat operari (ut aliqui intellexerunt) vere enim anima in contemplatione infusa intelligit & diligit; intelligere autem & diligere sunt actiones vitales, quæ debeant procedere à principio intrinseco. Dicitur tamen anima in illis pati, tum quia principium proximum operandi recipitur à DEO cū intellectus sine lumine infuso nequeat operari supernaturaliter, & solum se habet per modum principii radicalis: tum etiam quia ad ealem operationem specialiter movetur à DEO: tum denique quia hujusmodi operationes tam

intellectus quam voluntatis ita suaviter & pacifice eliciuntur, ut potius videatur anima illas pati, quam agere. De quibus pollunt videri quae diximus in catena Prop. 1. Resp. 9. & quae aliter P. Philippus a Trin. in Theol. Myst. disc. proem. art. 3.

Resolutio 57.

Huius statum via illuminativa passiva sunt magis propriae visiones & revelationes imaginariae, sicut extrinsecus magis pertineant ad incipientes, & intellectuales ad perfectos. De visionibus autem & revelationibus quid sint, & quomodo dividantur 3. praeter dicta in docum. 2. & 15. & in documento 24. de visione quadam mirabili quam aliter S. D. & in documento 53. de revelationibus ad modum Angelorum: videantur quae diximus in 1. p. a. quaestione 23. usque ad 28.

Resolutio 58.

Hic statum similiter conveniunt & quoniam illa divina, & supernaturales, quae visionibus imaginariis correspondunt.

De quibus loquutionibus, & aliis videantur quae supra diximus 1. p. q. 29.

Resolutio 59.

Similiter cum raptus sensuum externorum sequatur ad visiones imaginarias, consequenter dicendum est raptus istos, qui sunt inferiores alius, etiam ad hunc statum pertinere.

Quid autem sit raptus, & quomodo dividatur praeter dicta in via unitiva, videantur dicta in 1. p. quaest. 10. proem.

Resolutio 60.

Ad visiones, & revelationes etiam pertinet donum Prophetiae, & discretio spirituum. Unde in nunc si existimamus in hoc statu, aliquando concedantur & aliae gratiae gratis datae.

De gratiis gratis datis egimus in catena Prop. 37. De quadam Prophetia S. D. in docum. 86. & de miraculo ecclipsis in morte Domini in docum. 83. licet hoc non pertineant nisi ratione nominis Prophetiae, & miraculorum: nec enim illa prophetia S. D. pertinet proprie ad hunc statum inferiorem, nec miraculum illud ad gratiam miraculorum, cum non fuerit patratum ab homine.

Resolutio 61.

Quod attinet ad partem affectivam, ad quam principaliter ordinantur istae commutationes intellectuales: in primis sequitur ad contemplationem insulam magnum gaudium, & oblectamentum in voluntate, unde etiam solet derivari ad partem sensibilem.

De gaudiis contemplationis aliquid tangitur in docum. 19. & etiam in docum. 53. ubi loquitur de quodam gaudio, quod D. August. appellat rorem beatitudinis. Provenit enim gaudia ista a dono sapientiae quod simul illumi-

Thom. a Jesu Oper. Tom. II.

nat intellectum, & delectat voluntatem mirabili quodam sapore, unde dicitur sapientia quasi lapida scientia. Ista autem gaudia potius pertinent ad cibum solidum, quam ad liquidum, cum pertineant magis ad partem intellectualem quam ad sensitivam, licet inde aliquando ad sensum deriventur. De quo cibo solido, & liquido, agitur in docum. 85.

Resolutio 62.

Voluntatem in contemplatione debet esse fervens, & nullo modo remissa: nec tamen debet affectu visionibus nec illustrationibus supernaturalibus, nec in illa voluntarie immorari: sed ex omnibus proficere in amore; si enim anima non multum proficit communicationibus divinis, reddit illas de securitate suspectas.

De primo agitur in documento 45. de 2. in docum. 2. & de 3. in docum. 48. Quae doctrina etiam convenit contemplationi acquisita, imo de ista principaliter agunt A. A. ibi citati, cum enim voluntas se ipsa & totum generalibus auxiliis adjuva ibi moveatur in DEUM, magis indiget instructione ne repetere succumbat. Quod autem non affectu debeat illustrationibus infusus generalis doctrina est pro omnibus statibus, ut alibi diximus, loquentes de Revelationibus. Profectus autem semper sequitur, magnus ad influentias istas divinas, quando sunt verae, non tamen statim ex una vel altera receptione illarum hoc apparet, sed paulatim dum continentur & perseverant, ut docet Seraphica Mater mansione 4. cap. 5.

DVBITATIO VII.

Qualiter procedatur in via unitiva, activa utriusque partis?

Via unitiva quae pertinet ad statum perfectiorum, potest esse activa & passiva, ut de aliis diximus: nunc agimus de activa tam in parte cognoscitiva, quam in appetitiva, & incipiendo a cognitione seu a contemplatione perfecta, quae est mystica Theologia acquisita, propria huius status: sit

Resolutio 63.

Sicut contemplatio mystica Theologia infusa est supernaturales contemplationes infusae, & ideo pertinet ad viam unitivam passivam: ita contemplatio mystica Theologia acquisita est perfectissima inter contemplationes acquisitas, & ideo pertinet ad viam unitivam activam.

Colligitur ex 1. p. q. proem. 3. 4. 5. 6. ubi explicuimus nomen & entitatem mysticae Theol. & quomodo etiam possit esse acquisita.

Item ex q. 36. ubi dicitur quomodo se habeat Theol. Myst. ad alias Theologiae partes.

Item ex q. 18. ubi dicitur quod debeat abscindi a rudioribus.

Et ex q. 81. dubio 1. ubi agitur de speciebus necessariis ad actum fidei, qui est de illius substantia. Denique ex documento 68. ubi asseritur celebris definitio Theologiae myst.

Ddd 2

Reso-